

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/260/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115212680
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115212680.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa F.Š. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. B. Č.. XX, XXX XX A. A., právne zastúpeného JUDr. Kornéliou Múkerovou, advokátkou, ul. ČSA 25/ 974 01 Banská Bystrica, proti odporcom: 1/ Prima Credit s.r.o., so sídlom Mierové námestie 10/A, 901 01 Malacky, IČO: 36 763 420, 2/ Dražobná EPPA, s.r.o., so sídlom Legionárska 5265, 901 01 Malacky, IČO: 45 296 456, obidvaja zastúpení L.I.B. legal s.r.o., 810 11 Bratislava, Pribinova 25, IČO:47 237 546 a 3/ Q.. W. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q.. F. XXXX/X, XXX XX D., o určenie neplatnosti dražby a určenia vlastníckeho práva, na odvolanie odporcov 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 10C/229/2015-64 zo dňa 08. 03. 2016,

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zrušuje a vec vracia okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením konanie zastavil (prvý výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (druhý výrok).

V odôvodnení uviedol, že uznesením č. k. 10C/229/2015-52 zo dňa 13. 10. 2015 súd pred otvorením prvého pojednávania konanie prerušil do právoplatného skončenia konania

č. k. 13C/172/2013. Po skončení tohto konania zobral navrhovateľ návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Preto súd konanie v zmysle § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zastavil a podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. rozhodol o jeho trovách.

Proti výroku uznesenia okresného súdu, ktorým okresný súd nepriznal účastníkom právo na náhradu trov konania, podali odporcovia 1/ a 2/ prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Poukázali na to, že okresný súd mal postupovať podľa § 146 ods. 2 O. s. p. Uviedli, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti výroku o náhrade trov konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporcom 1/ a 2/ preukázateľne v konaní vznikli trovy konania, nakoľko boli od počiatku zastúpení advokátom, ktorý sa k podanej žalobe na základe výzvy súdu písomne vyjadril a rovnako sa zúčastnil pojednávania.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd odvolanie prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania účastníkov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/

O. s. p. zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu musí mať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci.

Občiansky súdny poriadok minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku stanovuje v § 157 ods. 2, podľa ktorého ustanovenia, súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Pokiaľ sa jedná o uznesenie, zákon sa o obsahových náležitostiach jeho odôvodnenia nezmieňuje, keď v § 169 ods. 1 O. s. p. len pomerne stroho konštatuje, že odôvodnenie sa uvedie v písomnom vyhotovení uznesenia, a v odseku 2 prvá veta tohto ustanovenia stanovuje, ktoré uznesenia odôvodnenie obsahovať nemusia. Z dôvodu absencie komplexnejšej právnej úpravy, je pri posudzovaní obsahových náležitostí odôvodnenia uznesenia primerane potrebné postupovať podľa § 167 ods. 2 O. s. p. a citované ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. (týkajúce sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) treba z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, ods. 26) vykladať a uplatňovať tak, že aj uznesenie musí vo svojom odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo založené. Teda aj v rámci uznesenia je potrebné, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné.

Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetné rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania účastníkov uvedené atribúty nespĺňa.

Z ustanovení § 146 ods. 1 a 2 vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené). Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Osobitne potom uvádza, že ak sa dôvodne podaný návrh vzal späť pre správanie odporcu, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu vyplýva, že súd pred otvorením prvého pojednávania konanie prerušil do právoplatného skončenia konania č. k. 13C/172/2013. Po skončení tohto konania zoberal navrhovateľ návrh späť a žiadal konanie zastaviť. Preto súd konanie zastavil a rozhodol o trovách konania podľa písm. c/ ods. 1 § 146 O. s. p. Z akých dôvodov sa však okresný súd rozhodol citované zákonné ustanovenie na rozhodovanie o trovách konania aplikovať, z odôvodnenia uznesenia okresného súdu zistiť nemožno. Vo vzťahu k uvedenému je totiž potrebné opätovne zdôrazniť, že nakoľko je ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania. Z uvedeného potom vyplýva, že len v prípade, ak súd po preskúmaní všetkých okolností prejednávaneho prípadu dospeje k záveru, že podmienky

na aplikáciu ods. 2 § 146 O. s. p. splnené nie sú, môže pristúpiť k rozhodnutiu podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu však vôbec nevyplýva ako a či okresný súd skúmal predpoklady aplikácie § 146 ods. 2 O. s. p. a ak tieto podmienky skúmané boli, z akého dôvodu okresný súd dospel k záveru, že citované zákonné ustanovenie na prejednávany prípad uplatniť nemožno. Neuviedol teda, či navrhovateľ vo svojom späťvzatí návrhu uviedol (prípadne či zo strany súdu boli zistené) skutočnosti, na základe ktorých navrhovateľ k takémuto dispozičnému úkonu so svojim návrhom pristúpil. Možno teda konštatovať, že okresný súd v odôvodnení svojho výroku o trovách konania postupoval bez toho, aby účastníkom konania vysvetlil a dal odpoveď na otázku, akým spôsobom, na základe čoho, aké myšlienkové postupy a hodnotiace úvahy uplatnil pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré nepriznal žiadnemu účastníkovi konania. Nedostatočné odôvodnenie zároveň robí rozhodnutie v inštančnom postupe nepreskúmateľným pre jeho neurčitosť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania účastníkov podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.